Lietas Nr. 128049416
Lietas arhīva Nr. 1A-0135-17/8

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 14.martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese I.Risberga rakstveida procesā izskatīja SIA "V SERVICE" sūdzību par Valsts vides dienesta 2016.gada 22.novembra lēmumu Nr. G01/52P.

Aprakstošā daļa

2016.gada 26.septembrī Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes (turpmāk tekstā arī – pārvalde) Piesārņojuma kontroles daļas vecākā inspektore E.Muižniece – Treija sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AE Nr. 019356 par to, ka pārvalde 2016.gada 17.februārī veica SIA "V SERVICE" pārbaudi Beberbeķu ielā 39, Rīgā, kuras laikā SIA "V SERVICE" darbinieks liedza inspektoru piekļuvi objekta pārbaudei. Pārvalde konstatēja, ka SIA "V SERVICE" nav reģistrējies Būvniecībā radušos atkritumu pārvadājumu uzskaites sistēmā (turpmāk tekstā arī – BRAPUS) sistēmā. 2016.gada 15.martā Beberbeķu ielā 39, Rīgā, tika veikta tematiskā pārbaude, kuras laikā tika konstatēts, ka objektā tiek uzglabātas vairāk nekā 30 (trīsdesmit) tonnas dažāda veida atkritumu. Pārbaudes laikā netika uzrādīta būvniecības atkritumu uzskaites dokumentācija. Pārvalde 2016.gada 23.septembrī veica objekta uzdoto rīkojumu izpildes pārbaudi un konstatēja, ka SIA "V SERVICE" joprojām nav reģistrējusies BRAPUS sistēmā. SIA "V SERVICE" nav sniegusi vides aizsardzības statistikas pārskatu "Nr. 3 – Atkritumi. Pārskats par atkritumiem". Tādējādi SIA "V SERVICE", kā izriet no administratīvo pārkāpumu protokola AE Nr. 019356, pārkāpusi Vides aizsardzības likuma 21.panta pirmās daļas 1.punktu, likuma "Par piesārņojumu" 4.panta pirmās daļas 8.punktu, Atkritumu apsaimniekošanas likuma 23.panta pirmās daļas 1.punktu, Ministru kabineta 2014.gada 15.aprīļa noteikumus Nr. 199 "Būvniecībā radušos atkritumu un to pārvadājumu uzskaites kārtība" 1., 5., 7. un 11.punktu, Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumus Nr.1082 "Kārtība, kādā piesakāmas A, B, C kategorijas piesārņojošas darbības un izsniedzamas atļaujas A un B kategorijas piesārņojošo darbību veikšanai" 4.punkta 4.2. apakšpunktu, Ministru kabineta 2008.gada 22.decembra noteikumus Nr. 1075 "Noteikumi par vides aizsardzības valsts statistikas pārskata veidlapām" 2.3. apakšpunktu un 4.punktu un izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75.panta pirmajā daļā, 84.panta pirmajā daļā un 88.^{6} panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu

Par izdarīto pārkāpumu SIA "V SERVICE" ar Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes Piesārņojuma kontroles daļas vecākās inspektores Evitas Muižnieces-Treijas 2016.gada 10.oktobra lēmumu Nr. G04/561-2016 (turpmāk tekstā arī – sākotnējais lēmums) saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 88.^{6} panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, uzliekot naudas sodu 600,00 EUR apmērā.

SIA "V SERVICE" pārsūdzēja lēmumu 2016.gada 21.oktobrī.

Sūdzībā SIA "V SERVICE" norāda, ka nepiekrīt sākotnējā lēmuma [7] daļā paustajam apgalvojumam, ka 2016.gada 15.martā teritorijā Rīgā, Beberbeķu ielā 39 kopumā atradušies vairāk pa 100 (simts) tonnām atkritumu. Šajā lēmuma daļā ir aprakstīts atkritumu apjoms, ka 2016.gada 30.marta ziņojumā par pārbaudes rezultātiem Nr.572-051/2016 ir pievienots fotopielikums ar fotofiksācijām. Nav saprotams, kā Valsts vides dienesta pārstāvis ir noteicis laukumā atrodošos atkritumu svaru. Lēmumā minēts, ka tas veikts vizuāli. SIA „V SERVICE" vēstulei pievieno tabulu, kurā ir pārskatāmi atšifrēti atkritumu apjomi katrā fotogrāfijā, kā arī veikts pārrēķins no tilpuma uz svara mērvienībām saskaņā ar Latvijas Vides aģentūras 2002.gadā izdoto rokasgrāmatu "Faktoru pielietošanai sadzīves atkritumu uzskaitē, pārejot no tilpuma uz svara vienībām", 6.tabula: "Atkritumu pārrēķina faktori no tilpuma uz svara mērvienībām". Pēc tās redzams, ka 2016.gada 15.martā teritorijā vienlaicīgi neatradās vairāk par 30 (trīsdesmit) tonnām atkritumu.

Valsts vides dienesta pārstāvja apgalvojums, ka teritorijā kopumā atradušies vairāk par 100 (simts) tonnām atkritumu, ir ne tikai īstenībai neatbilstošs, bet arī plaši interpretējams, jo pēc pārstāvja apgalvotā, tur varēja atrasties gan 101 (simtu viena), gan 300 (trīssimt) tonnas atkritumu.

SIA „V SERVICE" norāda, ka papildus informē, ka saskaņā ar 2016.gada 23.septembra pārbaudes aktā Nr.572-153/2016 uzdoto, SIA „V SERVICE" ir reģistrējusies BRAPUS sistēmā (kā redzams Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra mājas lapas sistēmā, tā reģistrēta kā Celtniecības atkritumu pavadzīmes gatavotājs no 2016.gada 3.oktobra), kā arī 2016.gada 12.oktobrī Valsts vides dienestam ir iesniegts būvniecības atkritumu uzskaites žurnāls par 23.06.2016.-23.09.2016. nosūtot to elektroniski uz e-pasta adresi: lieliriga@lielriga.vvd.gov.lv.

SIA „V SERVICE" apliecina, ka atkritumu šķirošana un uzglabāšana tiek veikta saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas likuma prasībām.

Pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā ar Vides aizsardzības likuma 20.panta 3.daļu SIA „V SERVICE" lūdza atcelt Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes 2016.gada 10.oktobra lēmumu Nr.G04/561-2016 administratīvā pārkāpuma lietā.

Ar 2016.gada 22.novembra Valsts vides dienesta ģenerāldirektores I.Koļegovas lēmumu Nr. G01/52P par Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes 2016.gada 10.oktobra lēmumu Nr. G04/561-2016 nolemts atcelt Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes 2016.gada 10.oktobra lēmumu Nr. G04/561-2016 un uzlikt SIA "V SERVICE" naudas sodu 300,00 EUR apmērā, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75.panta pirmo daļu.

Lēmumā norādīts, ka 2012.gada 19.jūnijā Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvalde iesniedzējai izsniedza atkritumu apsaimniekošanas atļauju Nr.RI12AA0053 (turpmāk tekstā arī - atļauja) atkritumu savākšanai, pārvadāšanai, pārkraušanai, šķirošanai un uzglabāšanai Beberbeķu ielā 39, Rīgā (turpmāk tekstā arī - objekts). Saskaņā ar atļauju iesniedzējai atļauts pārvadāt būvniecības atkritumus (atkritumu klases kods: 170904) un citus būvniecības atkritumus.

Saskaņā ar atļaujas 4.9. punktu objektā, kur paredzēta atkritumu apsaimniekošana, vienlaicīgi nedrīkst atrasties 30 (trīsdesmit) un vairāk tonnu atkritumu dienā.

2016.gada 17.februārī pārvaldes vecākais inspektors izdeva pārbaudes aktu Nr.572-032/2016, no kura redzams:

Tajā pašā dienā vecākais inspektors veica objekta pārbaudi, kuras laikā konstatēja, ka objekts ir slēgts, kurā atradās iesniedzējai piederošais kravas transporta atkritumvedējs, kas izkrāva vienu konteineru ar atkritumiem. Pārbaudē inspektors transportlīdzekļa vadītājam uzrādīja dienesta apliecību un informēja, ka saskaņā ar Vides aizsardzības likuma 21.panta pirmās daļas 1.punktu inspektors var iebraukt vai ieiet un netraucēti pārbaudīt

jebkuru teritoriju. Transportlīdzekļa vadītājs atteicās ielaist inspektoru teritorijā, kā arī atteicās nosaukt savu vārdu un uzvārdu.

Iesniedzēja nav reģistrējusies Būvniecībā radušos atkritumu pārvadājumu uzskaites sistēmā kā būvniecības atkritumu apsaimniekotājs – pārvadātājs.

Ar pārbaudes aktu iesniedzējai uzdots iesniegt pārvaldē detalizētu informāciju par 2014., 2015. un 2016.gada veiktajām darbībām saistībā ar atkritumu savākšanu, pārvadāšanu, pārkraušanu, šķirošanu un uzglabāšanu, norādot konkrēto atkritumu klasi, apjomu un galamērķi.

Lēmumā norādīts, ka 2016.gada 15.martā pārvalde saņēma iesniedzējas 2016.gada 11.marta atbildes vēstuli Nr.VS2016/27 (turpmāk tekstā arī - pirmā vēstule) uz rīkojumu. Pirmajai vēstulei pievienots iesniedzējas pārskats par 2014., 2015., un 2016. gadā veiktajām darbībām saistībā ar atkritumu savākšanu un uzglabāšanu. No tā redzams:

2014.gadā gada sākumā vienlaicīgi objektā uzglabātas 134 (simtu trīsdesmit četras) tonnas būvniecības atkritumu (atkritumu klases kods - 170904), kopumā 2014.gadā savāktais atkritumu daudzums - 105 (simtu piecas) tonnas būvniecības atkritumu (atkritumu klases kods -170904). No 2014.gada sākuma uzglabāto un savākto atkritumu apjoma (kopā 239 (divi simti trīsdesmit deviņas) tonnas) 2014.gadā tika sašķirotas 135 (simtu trīsdesmit piecas) tonnas atkritumu, kas nodotas Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Meliorators-J" un SIA „Getliņi EKO".

2015.gadā gada sākumā vienlaicīgi objektā uzglabātas 105 (simtu piecas) tonnas būvniecības atkritumu (atkritumu klases kods - 170904), kopumā 2015.gadā savāktais atkritumu daudzums - 210 (divi simti desmit) tonnas būvniecības atkritumu. No 2015.gadā sākuma uzglabāto un savākto atkritumu apjoma (kopā 315 (trīssimt piecpadsmit) tonnas) 2015.gadā tika sašķirotas 55 (piecdesmit piecas) tonnas atkritumu, kas nodotas SIA „Meliorators-J" un SIA "Getliņi EKO". Gada beigās uzglabātais atkritumu apjoms - 260 (divi simti sešdesmit) tonnas.

2016.gada gada sākumā vienlaicīgi objektā uzglabātas 260 (divi simti sešdesmit) tonnas būvniecības atkritumu, kopumā 2016.gada savāktais atkritumu daudzums - 25 (divdesmit piecas) tonnas būvniecības atkritumu. 2016.gada līdz pārbaudes brīdim nav veikta atkritumu šķirošana, kā arī tie nav nodoti atbilstošam atkritumu apsaimniekotājam.

2016.gada 15.martā vecākais inspektors veica objekta pārbaudi (par ko liecina 2016.gada 30.marta vecākā inspektora ziņojums par pārbaudes rezultātiem, Nr.572-051/2016), kuras laikā konstatēja:

Objektā tiek uzglabāti vairāk nekā 30 (trīsdesmit) tonnas dažāda veida atkritumu, t.i., četri konteineri ar tilpumu 5-8 m^3 un divi konteineri ar tilpumu 16-24 m^3 uz pārbaudes brīdi bija pilni ar metāllūžņiem, tāpat teritorijā bija izvietoti 5-8 m^3 konteineri ar PET pudelēm, riepām un plēvi, kā arī teritorijā vairākās kaudzēs (aptuveni 5 x 3; 4 x 2 m platībā, kā arī mazākās kaudzēs) bija izvietoti, gan nešķiroti atkritumi, gan sašķiroti - plastmasa, koks, dažāda veida maisi, metāls. Vizuāli apsekojot teritoriju, konstatēts, ka teritorijā kopumā atrodas vairāk par 100 (simts) tonnām dažāda veida atkritumu.

Iesniedzēja nevar uzrādīt atkritumu uzskaites dokumentāciju.

Iesniedzēja nav iesniegusi Valsts sabiedrībā ar ierobežotu atbildību "Latvijas vides ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" vides aizsardzības valsts statistikas pārskatu „Nr.3 - Atkritumi. Pārskats par atkritumiem" par 2014. un 2015.gadu.

2016.gada 15.martā pārvalde pēc pārbaudes veikšanas saņēma iesniedzējas 2016.gada 15.marta otru vēstuli Nr.VS2016/28 (turpmāk tekstā arī - otrā vēstule) uz rīkojumu, kurā norādīts, ka uz 2016.gada 15.martu objektā uzglabātas tikai 28,2 tonnas atkritumu.

2016.gada 31.martā pārvaldes vecākais inspektors pieņēma lēmumu Nr. 572-1 001/2016, ar kuru iesniedzējai uzdeva:

Izvest no objekta vismaz 255 (divi simti piecdesmit piecas) tonnas atkritumu un nodot atkritumus komersantam, kuram ir atbilstoša atkritumu apsaimniekošanas atļauja.

Iesniegt pārvaldē apliecinošu dokumentāciju par izvestajiem atkritumiem no objekta.

Nepieļaut objektā vairāk par 30 (trīsdesmit) tonnām atkritumu vienlaicīgu uzglabāšanu, kā arī neievest objektā atkritumus līdz teritorijas atbrīvošanai no atkritumiem līdz 30 (trīsdesmit) tonnām.

2016.gada 22.aprīlī pārvalde saņēma iesniedzējas 2016.gada 20.aprīļa atbildes vēstuli Nr.VS2016/33 (turpmāk tekstā arī - trešā vēstule) uz rīkojumu. Trešajā vēstulē norādīts, ka iesniedzēja pirmajai vēstulei pievienotajā pārskatā pieļāvusi kļūdu un tāpēc iesniedz jaunu pārskatu. No jaunā pārskata redzams:

2014.gadā gada sākumā vienlaicīgi objektā tika uzglabātas 134 (simtu trīsdesmit četras) tonnas būvniecības atkritumu (atkritumu klases kods - 170904), kopumā 2014.gadā savāktais atkritumu daudzums - 55 (piecdesmit piecas) tonnas būvniecības atkritumu. No 2014. gada sākuma uzglabāto vākto atkritumu apjoma (kopā 189 (simtu astoņdesmit deviņas) -tonnas) 2014.gadā tika sašķirotas 135 (simtu trīsdesmit piecas tonnas atkritumu, kas nodotas SIA „Meliorators-J" un SIA "Getliņi EKO".

2015.gadā gada sākumā vienlaicīgi objektā tika uzglabātas 54 (piecdesmit četras) tonnas būvniecības atkritumu (atkritumu klases kods - 170904), kopumā 2015.gadā savāktais urnu daudzums - 45 (četrdesmit piecas) tonnas būvniecības atkritumu (atkritumu klases kods -04). No 2015.gadā sākuma uzglabāto un savākto atkritumu apjoma (kopā 99 (deviņdesmit deviņas) tonnas) 2015.gadā tika sašķirotas 55 (piecdesmit piecas) tonnas atkritumu, kas nodotas SIA „Meliorators-J" un SIA "Getliņi EKO". Gada beigās uzglabātais atkritumu daudzums - 44 (četrdesmit četras) tonnas.

2016.gadā gada sākumā vienlaicīgi objektā tika uzglabātas 44 (četrdesmit četras) tonnas būvniecības atkritumu (atkritumu klases kods - 170904), kopumā 2016.gadā savāktais tumu daudzums - 5 (piecas) tonnas būvniecības atkritumu (atkritumu klases kods - 170904). 2016.gadā tika atšķirotas 20,8 (divdesmit astoņas, nulle astoņas) tonnas plastmasa (atkritumu klases kods - 170203) un 20,8 (divdesmit astoņas, nulle astoņas) tonnas balasta smiltis, kuras neatbilst 170507 klasei (atkritumu klases kods - 170508). 2016.gadā atkritumi citiem komersantiem nav nodoti.

2016.gadā 15.marta pārbaudes laikā objektā vairums atkritumu bija šķiroti pa klasēm konteineros un uzglabāti ārpus šķirošanas laukuma izvešanai.

2016.gadā 4.aprīlī pārvalde pieņēma lēmumu Nr.RI16VL0215, ar kuru anulēja daļu atļaujas, jo iesniedzēja nav reģistrējusies BRAPUS. 2016.gadā 4.aprīļa lēmums nav apstrīdēts un stājies spēkā.

2016.gadā 5.jūlijā pārvalde pieņēma lēmumu Nr.RI16VL0441 veikt grozījumus atļaujā. 2016.gadā 5.jūlija lēmumā secināts, ka iesniedzēja joprojām nav reģistrējusies BRAPUS. Tāpēc 2016.gadā 5.jūlija lēmumā nolemts, ka iesniedzēja drīkst pārvadāt būvniecībā radušos atkritumus tikai tad, ja iesniedzēja būs reģistrējusies BRAPUS. Ar 16.gada 5.jūlija lēmumu iesniedzējai uzlikts par pienākumu piecu dienu laikā pēc reģistrēšanās BRAPUS iesniegt pārvaldē līguma kopiju par BRAPUS lietošanu. 16.gada 5.jūlijā lēmums nav apstrīdēts un stājies spēkā.

2016.gadā 23.septembrī pārvaldes vecākais inspektors izdeva pārbaudes aktu Nr.572-153/2016, no kura redzams:

Tajā pašā dienā vecākais inspektors veica objekta pārbaudi, kuras- laikā konstatēja, ka objektā atrodas divi tukši konteineri, viens gandrīz tukšs 7 m^3 konteiners plastmasas pudelēm, viens konteiners ar ietilpību aptuveni 16 m^3, kurā atradās neliels daudzums būvniecības atkritumu, viens pilns konteiners ar ietilpību 30 m, kurā atradās šķirotie atkritumi vešanai uz poligonu to apglabāšanai, teritorijā atradās aptuveni 3x3 liela kaudze ar nešķirotiem būvniecības atkritumiem, kuri pārbaudes brīdī tika šķiroti, un aptuveni 2 m^3 ar metāllūžņiem. Pārbaudes laikā vizuāli nevarēja novērtēt, vai iesniedzēja objektā uzglabā līdz 30 (trīsdesmit) tonnām atkritumu, uzskaites dokumentācija netika uzrādīta.

Iesniedzēja joprojām nav reģistrējusies BRAPUS.

Iesniedzēja nav veikusi būvniecības atkritumu uzskaites dokumentāciju.

Ar 2016.gadā 23.septembra pārbaudes aktu tika uzdots iesniedzējai līdz 2016.gada 12.oktobrim iesniegt pārvaldē būvniecības atkritumu uzskaites žurnālu par laika periodu no 2016.gadā 23.jūnija līdz 23.septembrim.

2016.gada 26.septembrī pārvaldes vecākais inspektors iesniedzējai sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.019356 (turpmāk tekstā arī - protokols) par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī - LAPK) 75.panta pirmajā daļā, 84. panta pirmajā daļā un 88. panta otrajā daļā minētajiem pārkāpumiem, jo:

Iesniedzēja liedza pārvaldes vecākajam inspektoram iekļūt objektā, lai veiktu tā pārbaudi;

Iesniedzēja nav reģistrējusies BRAPUS;

Iesniedzēja nav veikusi būvniecības atkritumu uzskaites dokumentāciju;

Iesniedzēja nav iesniegusi Valsts sabiedrībā ar ierobežotu atbildību "Latvijas vides ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" vides aizsardzības valsts statistikas pārskatu "Nr.3 - Atkritumi. Pārskats par atkritumiem";

Iesniedzēja objektā uzglabājusi vairāk nekā 30 (trīsdesmit) tonnas dažāda veida atkritumu.

2016.gada 10.oktobrī pārvaldes vecākais inspektors pieņēma lēmumu Nr.G04/561-2016 (turpmāk tekstā arī - lēmums) piemērot iesniedzējai naudas sodu 600,00 EUR par LAPK 75.panta pirmajā daļā, 84.panta pirmajā daļā un 88.^{6}panta otrajā daļā minētajiem pārkāpumiem, soda apmēru nosakot saskaņā ar smagāko pārkāpumu - pēc LAPK 88.^{6}panta otrās daļas. Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

2016.gada 17.februārī iesniedzēja liedza pārvaldes vecākajam inspektoram iekļūt objektā, lai veiktu tā pārbaudi. Tādējādi iesniedzēja ir pārkāpusi Vides aizsardzības likuma 21.panta pirmās daļas 1.punktu un par to ir paredzēts sods LAPK 84.panta pirmajā daļā.

Iesniedzēja nav reģistrējusies BRAPUS. Tādējādi iesniedzēja ir pārkāpusi Ministru kabineta 2014.gada 15.aprīļa noteikumu Nr.199 "Būvniecībā radušos atkritumu un to pārvadājumu uzskaites kārtība" (turpmāk tekstā arī - Noteikumi Nr.199) 3., 5., 7. un 11 .punktu;

Iesniedzēja nav veikusi būvniecības atkritumu uzskaites dokumentāciju. Tādējādi iesniedzēja ir pārkāpusi Atkritumu apsaimniekošanas likuma 23. panta pirmās daļas 1.punktu;

Iesniedzēja nav iesniegusi Valsts sabiedrībā ar ierobežotu atbildību "Latvijas vides ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" vides aizsardzības valsts statistikas pārskatu „Nr.3 - Atkritumi. Pārskats par atkritumiem" par 2014. un 2015. gadu. Tādējādi iesniedzēja ir pārkāpusi Ministru kabineta 2008.gada 22.decembra noteikumu Nr.1075 "Noteikumi par vides aizsardzības valsts statistikas pārskatu veidlapām" (turpmāk tekstā arī - Noteikumi Nr.1075) 2.3.apakšpunktu un 4.punktu.

Iesniedzēja uzglabājusi atkritumus neatļautā vietā. Tādējādi iesniedzēja ir pārkāpusi Atkritumu apsaimniekošanas likuma 15. panta pirmo daļu.

Par minētajiem pārkāpumiem paredzēts sods LAPK 75.panta pirmajā daļā.

Iesniedzēja objektā uzglabājusi vairāk nekā 30 (trīsdesmit) tonnas dažāda veida atkritumu bez B atļaujas, kas konstatēts vizuāli apskatot objektu. Tādējādi iesniedzēja ir pārkāpusi likuma „Par piesārņojumu" 4.panta pirmās daļas 8.punktu, Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumu Nr.1082 "Kārtība, kādā piesakāmas A, B un C kategorijas piesārņojošas darbības un izsniedzamas atļaujas A un B kategorijas piesārņojošo darbību veikšanai" (turpmāk tekstā arī - Noteikumi Nr.1082) 4.2.apakšpunktu un par to ir paredzēts sods LAPK 88.^{6}panta otrajā daļā.

2016.gada 24.oktobrī VVD saņemta sūdzība, kurā iesniedzēja lūdz atcelt lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Sūdzībā izteiktais lūgums pamatots ar šādiem argumentiem:

Nav saprotams, kā VVD pārstāvis noteicis laukumā esošo atkritumu svaru, jo saskaņā ar Latvijas Vides aģentūras 2002.gadā izdoto rokasgrāmatu "Faktoru pielietošanai sadzīves atkritumu uzskaitē, pārejot no tilpuma uz svara vienībām" 6.tabulu objektā neatradās vairāk par 30 (trīsdesmit) tonnām atkritumu. Sūdzībai pievienoti iesniedzējas piedāvāti atkritumu svara aprēķini.

2016.gada 3.oktobrī iesniedzēja ir reģistrējusies BRAPUS kā celtniecības atkritumu pavadzīmes sagatavotājs. 2016.gada 12.oktobrī iesniedzēja ir iesniegusi VVD būvniecības atkritumu uzskaites žurnālu par laika periodu no 2016.gada 23. jūnija līdz 23.septembrim.

Lēmuma pamatojums:

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, secināms tālāk norādītais:

Saskaņā ar Noteikumu Nr.1082 1. pielikuma 5.10 punktu sadzīves atkritumu šķirošanas vai īslaicīgas uzglabāšanas iekārtām, tai skaitā pārkraušanas stacijām, kuru uzņemšanas ietilpība ir 30 (trīsdesmit) tonnu sadzīves atkritumu dienā un vairāk, nepieciešama B kategorijas atļauja. Tā kā konstatēts, ka objektā ir vienlaicīgi uzglabātas vairāk nekā 30 (trīsdesmit) tonnas dažāda veida atkritumu, inspektors pieļāvis, ka iesniedzēja no šiem dažāda veida atkritumiem vismaz 30 (trīsdesmit) tonnas varētu būt sadzīves atkritumi. Tāpēc inspektors uzskatījis, ka ar sadzīves atkritumu uzglabāšanu iesniedzēja izdarījusi pārkāpumu - veikusi piesārņojošu darbību, nesaņemot atļauju B kategorijas piesārņojošas darbības veikšanai saskaņā ar likuma „Par piesārņojumu" 4. panta pirmās daļas 8.punktu, ka arī nav veikusi nepieciešamās darbības, lai saņemtu šo atļauju saskaņā ar Noteikumu Nr.1082 4.2. apakšpunktu.

Saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikums. No lietas materiāliem redzams, ka objektā ir tikuši uzglabāti sadzīves atkritumi. Tomēr inspektors nav konstatējis, tieši cik daudz no visiem atkritumiem ir bijuši sadzīves atkritumi, lai izsecinātu, vai ir sasniegtas B atļaujai nepieciešamās 30 (trīsdesmit) tonnas sadzīves atkritumu. Turklāt protokolā ir norādīts tikai uz dažāda veida atkritumiem, kas pats par sevi neliecina, ka tajos noteikti ir bijuši sadzīves atkritumiem un nepieļaujamā daudzumā. Secināms, ka nav pierādīts, ka iesniedzēja veikusi tādas piesārņojošas darbības, kurām nepieciešama B kategorijas atļauja. Tas nozīmē, ka iesniedzēju nevar saukt pie atbildības par B kategorijas atļaujas nesaņemšanu un par nepieciešamo darbību neveikšanu, lai saņemtu šo atļauju. Līdz ar to lietvedība par LAPK 88.^{6} panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izbeidzama.

Tā kā administratīvā pārkāpuma lietas materiālos, tai skaitā protokolā ir konstatēti fakti par atkritumu apsaimniekošanas nosacījumu pārkāpšanu (atkritumu uzglabāšanas apjoma pārsniegšana), bet inspektors kļūdaini kvalificējis pārkāpumu, ar šo lēmumu iesniedzējai piemērojama atbildība par atbilstošo pārkāpumu.

Saskaņā ar Atkritumu apsaimniekošanas likuma 12.panta pirmo daļu atkritumu apsaimniekotājs pirms attiecīgo darbību veikšanas saņem VVD atļauju atkritumu uzglabāšanai. Izskatāmajā gadījumā iesniedzēja kā atkritumu apsaimniekotājs ir saņēmusi atļauju, kuras 4.9 punktā iesniedzējai dota atļauja uzglabāt objektā ne vairāk kā 30 (trīsdesmit) tonnas atkritumu dienā. Līdz ar to ir noskaidrojams, vai iesniedzēja ir ievērojusi atkritumu apjoma ierobežojumu.

LAPK 243.panta astotās daļas otrajā teikumā noteikts, ka to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laika iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Vērtējot iesniedzējas sniegtās informācijas saturu pirmajā, otrajā, trešajā vēstulē un sūdzībā, secināms, ka iesniedzējas pirmā reakcija uz iespējamu soda piemērošanu ir patiesāka, nekā pēc ilgāka laika izklāstīta notikuma versija, kurā fakti tiek pielāgoti vēlamajam. To pamato arī judikatūrā atzītais, ka lielāka ticamība piešķirama sākotnējiem paskaidrojumiem, kas sniegti uzreiz pēc notikuma, jo vēlāk persona var mainīt savus paskaidrojumus ar mērķi izvairīties no atbildības.

No pirmajā vēstulē sniegtajiem iesniedzējas datiem izriet, ka 2016.gada 15.martā objektā vienlaicīgi tika uzglabātas 285 (divi simti astoņdesmit piecas) tonnas atkritumu, jo no 2016.gada sākuma līdz 15.martam nav veikta atkritumu šķirošana, kā arī nav nodoti atkritumi. Arī no trešajā vēstulē

sniegtajiem iesniedzējas datiem redzams, ka 2016.gada 15.martā objektā vienlaicīgi tika uzglabātas 49 (četrdesmit deviņas) tonnas atkritumu, jo atkritumi citiem komersantiem nav nodoti. Tātad abos gadījumos atkritumu svars pārsniedz atļautās 30 (trīsdesmit) tonnas dienā.

Sūdzībā norādītajai Latvijas Vides aģentūras 2002.gadā izdoto rokasgrāmatai "Faktoru pielietošanai sadzīves atkritumu uzskaitē, pārejot no tilpuma uz svara vienībām" (turpmāk tekstā arī - rokasgrāmata) nav normatīvā akta spēks, bet to, protams, var izmantot kā paraugu, lai precīzāk aprēķinātu dažāda veida atkritumu svaru. Kā minēts rokasgrāmatas 4.1pp.: „Šī darba uzdevums ir saistīts ar datu ticamības par atkritumiem uzlabošanu un atkritumu daudzuma uzskaites svara vienībās metodisko jautājumu risināšanu, apkopojot literatūrā pieejamos datus par pārrēķina faktoru (koeficientu) no tilpuma uz svara vienībām pielietošanu." Tas nozīmē, ka inspektoram nav pienākums atsaukties uz rokasgrāmatu, lai pamatotu veiktos aprēķinus. Lēmumā nav apgalvots, ka atkritumu svars netiek aprēķināts pēc rokasgrāmatā ieteiktajām metodēm. Turklāt rokasgrāmatas 6.tabulā nav norādīts, ka atkritumu kubatūru nevarētu noteikt vizuālas apskates ceļā.

Sūdzībai pievienotā atkritumu svara aprēķini sniedz nepareizu priekšstatu par it kā objektā esošo atkritumu sastāvu un tā svaru. Proti, par atskaites rādītājiem iesniedzēja norādījusi nepareizu atkritumu veidus, kurus, aprēķinot pēc rokasgrāmatas 6.tabulā minētajiem koeficientiem, nonākusi pie kļūdaina atkritumu svara. Tā kā iesniedzēja savos aprēķinos ievadījusi tādus atkritumu veidus, kuriem ir mazāki svara koeficienti, iesniedzēja kļūdaini secinājusi, ka atļaujā atļautais atkritumu svara apjoms nav pārkāpts. Piemēram, iesniedzēja tabulā norādītie 1., 2. un 9. fotogrāfijā redzamie atkritumi ir jaukti celtniecības atkritumi (3.5) ar 0,6 koeficientu; 4.fotogrāfijā - polistirolu saturoši (3.8) ar 0,3 koeficientu; 5., 8., 10.fotogrāfijā - metāla iepakojuma vietā ir redzami dzelzs un tērauda lūžņi (4.3) ar 0,7 koeficientu. Iesniedzējas piedāvātie aprēķini ir kļūdaini vairāk nekā divas reizes. No fotogrāfijām vien var secināt, ka dati no tām tuvu sakrīt ar iesniedzējas trešajā vēstulē sniegtajiem datiem par 49 (četrdesmit deviņām) tonnām atkritumu.

Turklāt iesniedzēja savus aprēķinus nepamatoti balstījusi tikai uz fotogrāfijās redzamajiem atkritumiem, bet lēmumā nav apgalvots, ka fotogrāfijās norādīti visi atkritumi un, ka atkritumu svars aprēķināts tikai pēc fotogrāfijām. Gluži pretēji, tas ir aprēķināts, izvērtējot iesniedzējas iesniegtos dokumentus un inspektoram personiski vizuāli aplūkojot atkritumus objektā.

LAPK 243.panta ceturtajā daļā noteikts, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Protokolā ir fiksēts fakts, ka iesniedzēja objektā uzglabājusi vairāk nekā 30 (trīsdesmit) tonnas dažāda veida atkritumu

Tā ka iesniedzējas sniegtie argumenti nav pierādījuši pretējo, uzskatāmi par adītiem protokolā minētie fakti.

LAPK 75.panta pirmajā daļa paredzēta administratīvā atbildība par atkritumu apsaimniekošanas noteikumu pārkāpšanu. Tā kā iesniedzēja vienā dienā uzglabājusi vairāk nekā 30 (trīsdesmit) tonnas atkritumu, viņa ir pārkāpusi atļaujas 4.9 punktā noteikto atkritumu apsaimniekošanas noteikumu prasību un ar to arī Atkritumu apsaimniekošanas likuma 12. panta pirmās daļas prasības. Secināms, ka iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 75.panta lajā daļā minēto pārkāpumu.

Atkritumu apsaimniekošanas likuma 1.panta 21.punktā noteikts, ka atkritumu apsaimniekotājs ir komersants, arī atkritumu tirgotājs un atkritumu apsaimniekošanas starpnieks, kurš ir saņēmis attiecīgu atļauju atkritumu apsaimniekošanai šajā likumā vai normatīvajos aktos par piesārņojumu noteiktajā kārtībā. Izskatāmajā gadījumā iesniedzēja saņēmusi atļauju atkritumu apsaimniekošanai objektā un tāpēc ir uzskatāma par atkritumu apsaimniekotāju. Saskaņā ar Atkritumu apsaimniekošanas likuma 23. panta pirmās daļas 1.punktu, atkritumu apsaimniekotāji veic apsaimniekoto vai radīto atkritumu daudzuma (apjoma), veida, izcelsmes, savākšanas biežuma un pārvadāšanas uzskaiti, reģenerācijas vai apglabāšanas veidu un vietu uzskaiti hronoloģiskā secībā un uzglabā šo informāciju ne mazāk kā trīs gadus. Līdz ar to noskaidrojams, vai iesniedzēja ir veikusi minēto uzskaiti un uzglabāšanu.

2016.gada 15.marta un 23.septembra pārbaudēs iesniedzēja nespēja uzrādīt atkritumu uzskaites dokumentāciju. Savukārt, tikai pēc vairākkārtīgiem inspektora rīkojumiem iesniegt atkritumu uzskaites dokumentāciju iesniedzēja pirmajā, otrajā un trešajā vēstulē sniegusi savstarpēji pretrunīgus datus par uzglabāto atkritumu svaru. No tā secināms, ka iesniedzēja nav veikusi faktisko atkritumu uzskaiti, bet tikai pēc pieprasījuma sastādījusi atskaites un tad arī tikai ar sev vēlamu atkritumu svaru.

LAPK 75.panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par atkritumu apsaimniekošanas noteikumu pārkāpšanu. Tā kā iesniedzēja nav pildījusi Atkritumu apsaimniekošanas likuma 23.panta pirmās daļas l. punktā minētās prasības, iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 75.panta pirmajā daļā minēto pārkāpumu.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.199 3.punktu būvniecības atkritumu uzskaiti īpašā žurnālā papīra formā vai elektroniskā veidā nodrošina būvniecības atkritumu apsaimniekotājs. Savukārt saskaņā ar Noteikumu Nr.199 5. un 7.punktu būvniecības atkritumu pārvadājumu elektroniskai reģistrācijai un uzskaitei valsts teritorijā būvniecības atkritumu apsaimniekotājs - pārvadātājs izmanto būvniecības atkritumu vadājumu uzskaites valsts informācijas sistēmu (turpmāk tekstā arī - sistēma). Attiecīgi saskaņā ar Noteikumu Nr.199 11.punktu sistēmas būvniecības atkritumu apsaimniekotājs - pārvadātājs ir atbildīgs par savlaicīgu un patiesu datu ievadīšanu sistēmā. Izskatāmajā gadījumā fakts, ka iesniedzēja nav pildījusi minētos pienākumus, ir fiksēts jau 2016.gada februārī. Arī iesniedzēja savā sūdzībā atzīst, ka tikai 2016.gada 3.oktobrī reģistrējusies BRAPUS. Līdz ar to par laika periodu no 2016.gada 17.februāra līdz 2. oktobrim nav strīda, ka iesniedzēja nav reģistrējusies BRAPUS. Tā kā iesniedzēja minēto laika posmu nav pildījusi Noteikumu Nr.199 3., 5., 7. un 11. punkta prasības, iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 75.panta pirmajā daļā minēto pārkāpumu.

LAPK 244.pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē : savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem tiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Lēmuma [16] punktā norādīts, ka faktu, ka iesniedzēja joprojām nav reģistrējusies BRAPUS, inspektors secinājis no tā, ka iesniedzēja nav pildījusi 2016.gada 5.jūlija lēmumu Nr.RI16VL0441 piecu dienu laikā pēc reģistrēšanās BRAPUS iesniegt Pārvaldē līguma kopiju par BRAPUS lietošanu. Izskatāmajā gadījuma inspektors nav pārbaudījis, vai iesniedzēja lēmuma pieņemšanas brīdī ir reģistrējusies BRAPUS, bet gan izdarījis pieņēmumu, ka BRAPUS līguma kopijas neesamība a priori varētu nozīmēt nereģistrēšanos BRAPUS. Līdz ar to nevar uzskatīt par pierādītu, ka pēc 2016.gada 3.oktobra iesniedzēja nav reģistrējusies BRAPUS.

LAPK 84.panta pirmajā daļa par vides aizsardzības statistikas gada pārskatu neiesniegšanu un vides informācijas slēpšanu paredzēta administratīvā atbildība juridisko personu valdes loceklim. Izskatāmajā gadījumā par vides aizsardzības valsts statistikas pārskatu „Nr.3 - Atkritumi. Pārskats par atkritumiem" neiesniegšanu Valsts sabiedrībā ar ierobežotu atbildību "Latvijas vides ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" un vides informācijas slēpšanu tiek sodīts nevis iesniedzējas valdes loceklis, bet gan pati iesniedzēja.

Saskaņā ar LAPK 7.panta pirmo daļu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata. Tā kā normatīvajos aktos nav paredzēta administratīvā atbildība juridiskajām personām par vides aizsardzības statistikas gada pārskatu neiesniegšanu, atbilstoši LAPK 239.panta 1.punktam iesāktā lietvedība par LAPK 84.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu jāizbeidz, jo nav administratīvā pārkāpuma sastāva - iesniedzēja nav administratīvā pārkāpuma subjekts.

Saskaņā ar Atkritumu apsaimniekošanas likuma 15. panta pirmo daļu atkritumu uzglabāšana ir atļauta tikai tam paredzētajās vietās. Iesniedzēja norāda, ka 2016.gada 15.martā vairums atkritumu bija uzglabāti ārpus šķirošanas laukuma. Saskaņā ar atļaujā noteikto, iesniedzējam ir tiesības uzglabāt atkritumus tikai objektā. Līdz ar to secināms, ka iesniedzēja nav ievērojusi Atkritumu apsaimniekošanas likuma 15.panta pirmās daļas prasības.

Saskaņā ar LAPK 7.panta pirmo daļu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi arī kā likumā noteiktajā kārtībā. LAPK 243.panta 15.daļā noteikta procesuālā kārtība - administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus fiksē administratīvā pārkāpuma protokolā. Izskatāmajā gadījumā iesniedzējai ar lēmumu ir piemērots sods par atkritumu uzglabāšanu tam neatļautā vietā, bet minētā pārkāpuma būtība

nav fiksēta protokolā. Procesuālie pārkāpumi administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros ir vērtējamas pēc vispārējiem procesuālo kļūdu novērtēšanas kritērijiem, proti, procesuāla pārkāpuma ietekme uz gala lēmumu lietā vērtējama atkarībā no tā, vai tas ir būtisks, vai nav. Protokola sastādīšana nozīmē to, ka tā adresāts tiek saukts pie administratīvās atbildības. Nenorādot protokolā pārkāpuma būtību, par ko persona tiek saukta pie administratīvās atbildības, tiek pārkāptas LAPK 248.pantā nostiprinātās personas tiesības, kas ir būtisks procesuāls pārkāpums. Līdz ar to iesniedzējai, pretrunā likumā noteiktajai kārtībai, nevar piemērot administratīvo sodu par atkritumu uzglabāšanu tam neatļautā vietā un lietvedība šajā daļā par LAPK 75.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izbeidzama.

Iesniedzēja uzglabāja objektā vienā dienā vairāk kā 30 (trīsdesmit) tonnas atkritumu, ar to pārkāpjot Atļaujas 4.9 punkta nosacījumu un līdz ar to arī Atkritumu apsaimniekošanas likuma 12.panta pirmās daļas prasības. Iesniedzēja nav veikusi faktisko atkritumu uzskaiti, tādejādi nepildot Atkritumu apsaimniekošanas likuma 23.panta pirmās daļas l. punktā minētās prasības. Iesniedzēja laika periodā no 2016.gada 17.februāra līdz 2.oktobrim nav reģistrējusies BRAPUS, ar to neizpildot Noteikumu Nr.199 3., 5., 7. un 11.punkta prasības. Par šiem atkritumu apsaimniekošanas noteikumu pārkāpumiem iesniedzēja saucama pie administratīvās atbildības pēc LAPK 75.panta pirmās daļas.

Savukārt par LAPK 84.panta pirmajā daļā un pārkāpumiem iesniedzēja nav sodāma.

LAPK 21. pantā noteikts, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai beigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, robežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Tas nozīmē, ka, apsverot jautājumu par to, vai skatāmajā gadījumā ir pamats piemērot LAPK 21.pantu, jāņem vērā, ka vispārīgi ir piemērojams sods tiesību normā, kas paredz atbildību par konkrēto pārkāpumu noteiktās sankcijas ietvaros, un tikai, konstatējot īpašus - tādus pārkāpumu raksturojošus apstākļus (izvērtējot pārkāpuma raksturu, kā arī pārkāpēja attieksmi pret to), kas konkrēto situāciju būtiski atšķir no tiesību normā paredzētā pārkāpuma sastāva, ir iespējams personu atbrīvot no administratīvās atbildības. Izskatāmajā gadījumā nav konstatējami tādi pārkāpuma apstākļi, kas konkrēto situāciju būtiski atšķir no LAPK 75.panta pirmajā minētajā tiesību normā paredzēto pārkāpumu sastāva un atbrīvotu iesniedzēju no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

LAPK 32.panta otrajā daļā noteikts, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Izvērtējot iesniedzējas izdarītos administratīvos pārkāpumus, tiek ņemts vērā, ka saskaņā ar LAPK 33.pantu ir konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi.

Salīdzinot 2016.gada 15.marta pārbaudes rezultātus ar 2016.gada 3. septembra pārbaudes rezultātiem redzams, ka vienlaicīgi uzglabātais atkritumu apjoms ir mazinājies no vairāk nekā 100 (simts) tonnām līdz apmēram, kad vairs nevar vizuāli novērtēt, vai sasniegtas 30 (trīsdesmit) tonnas atkritumu. Līdz ar to secināms, ka iesniedzēja ir samazinājusi vienlaicīgi uzglabāto atkritumu apjomu līdz pieļaujamam apjomam.

Šī lēmuma pieņemšanas brīdī konstatēts, ka iesniedzēja ir reģistrējusies BRAPUS.

Izvērtējot iesniedzējas izdarītos administratīvos pārkāpumus, tiek ņemts ērā, ka saskaņā ar LAPK 34.pantu nav konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis.

Pārkāpums izdarīts apzināti un ilgstoši, jo iesniedzēja ir apzinājusies savas darbības prettiesisko raksturu. Iesniedzēja vairākkārtīgi tika informēta, ka ir jāreģistrējas BRAPUS, ja grib turpināt savu atkritumu apsaimniekošanas darbību, bet tikai pēc vairāk nekā astoņiem mēnešiem reģistrējās BRAPUS. Atļaujā ieteiktais uzglabājamo atkritumu limits ir pārsniegts būtiski, tādejādi palielinot vides piesārņojuma risku.

Par LAPK 75.panta pirmajā daļā minēto pārkāpumu uzliek naudas sodu juridiskajām personām no divsimt astoņdesmit līdz divtūkstoš simt euro, konfiscējot pārkāpuma izdarīšanai izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas. Iesniedzējai izlikts naudas sods 600,00 EUR. Tā kā Iesniedzēja ir izdarījusi trīs administratīvos pārkāpumus, bet ņemot vērā pārkāpumu raksturu un pārkāpējas raksturojošās ziņas, tad ievērojot samērīguma un soda individualizācijas principu, VVD ieskatā iesniedzējai nosakāms naudas sods 300,00 EUR.

Pamatojoties uz augstākminēto, Atkritumu apsaimniekošanas likuma 1.panta 21.punktu, 12.panta pirmo daļu, 23.panta pirmās daļas l. punktu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.panta pirmo daļu, 32.panta otro daļu, 33.pantu, 75.panta pirmo daļu, 239.panta 1.punktu, 243.panta ceturto un astoto daļu, 244.pantu, 286.pantu, 287.panta pirmās daļas 4. punktu, Vides aizsardzības likuma 20.panta trešo daļu, Ministru kabineta 2014.gada15.aprīļa noteikumu Nr.199 "Būvniecībā radušos atkritumu un to pārvadājumu uzskaites kārtība" 3., 5., 7. un 11.punktu, VVD ģenerāldirektore I. Koļegova nolēma:

1. Atcelt Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes 2016.gada 10.oktobra lēmumu Nr.G04/561-2016.

2. Uzlikt Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „V SERVICE" naudas sodu 300,00 EUR apmērā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75.panta pirmo daļu.

Nepiekrītot iestādes lēmumam, SIA „V SERVICE" pārsūdzējusi, iesniedzot sūdzību tiesā. Sūdzībā lūgts atcelt Valsts vides dienesta ģenerāldirektores 2016.gada 22.novembra lēmumu Nr. G01/52P par Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes 2016.gada 10.oktobra lēmumu Nr. G/04/561-2016.

Sūdzībā norādīts, SIA „V SERVICE" apstrīd augstākminēto lēmumu, informējot, ka nepiekrīt Lēmuma [17] daļā paustajiem, to pamatojot sekojoši:

1. 2016.gada 30.martā Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes ziņojumā par pārbaudes rezultātiem Nr. 572-051/2016 un 2016.gada 31.marta lēmumā Nr.572-001/2016 par veicamajām rīcībām neatbilstību novēršanai tiek apgalvots, ka vizuāli apsekojot teritoriju, konstatēts, ka teritorijā kopumā atrodas vairāk par 100 (simts) tonnām dažāda veida atkritumi. SIA „V SERVICE" apstrīdot Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes 2016.gada 10.oktobra lēmumu Nr. G/04/56I-2016 savā 2016.gada 21.oktobra iesniegumā Nr. VS2016/76 jau norādīja, ka „Valsts vides dienesta pārstāvja apgalvojums, ka teritorijā kopumā atradušies vairāk par 100 (simts) tonnām atkritumu, ir ne tikai īstenībai neatbilstošs, bet arī plaši interpretējams, jo pēc pārstāvja apgalvotā, tur varēja atrasties gan 101 (simtu viena), gan 300 (trīs simti) tonnas atkritumi". Lēmumā Valsts vides dienests norāda, ka „Protokolā ir fiksēts fakts, ka iesniedzēja objektā uzglabājusi vairāk nekā 30 (trīsdesmit) tonnas dažāda veida atkritumus. Tā kā iesniedzējas sniegtie argumenti nav pierādījuši pretējo, uzskatāmi par pierādītiem protokolā minētie fakti". SIA „V SERVICE" norāda, ka līdz šim nav saņēmusi no Valsts vides dienesta pamatojumu, uz kāda pamata dots aprēķins, ka SIA „V SERVICE" uzglabājusi vairāk nekā 30 (trīsdesmit) tonnas dažāda veida atkritumus. Līdz ar to protokolā minētais apgalvojums, ka teritorijā atradušies vairāk nekā 30 (trīsdesmit) tonnas dažāda veida atkritumu, nav uzskatāms par faktu, bet gan iestādes pieņēmumu. SIA „V SERVICE" 2016.gada 21.oktobra iesniegumam Nr. VS2016/76 bija pievienojusi tabulu, kurā bija pārskatāmi atšifrēti atkritumu apjomi katrā 2016.gada 30.marta ziņojuma par pārbaudes rezultātiem Nr.572-051/2016 fotogrāfijā, kā arī veikts pārrēķins no tilpuma uz svara mērvienībām saskaņā ar Latvijas Vides aģentūras 2002.gadā izdoto rokasgrāmatu "Faktoru pielietošanai sadzīves atkritumu uzskaitē, pārejot no tilpuma uz svara vienībām" 6.tabula: "Atkritumu pārrēķina faktori no tilpuma uz svara mērvienībām". Pēc tās redzams, ka 2016.gada 15.martā teritorijā vienlaicīgi neatradās vairāk par 30 (trīsdesmit) tonnām atkritumu. Lēmumā Valsts vides dienests neparāda, ka rokasgrāmatai nav normatīva spēks, bet to, protams, var izmantot kā paraugu, lai precīzāk aprēķinātu dažāda veida atkritumu svaru. Valsts vides dienests

lēmumā norāda, ka, viņuprāt, sūdzībai pievienotā atkritumu svara aprēķini sniedz nepareizu priekšstatu par it kā objektā esošo atkritumu sastāvu un tā svaru, t.sk. norādot, ka metāla atkritumi ir klasificējami kā dzelzs un tērauda lūžņi, nevis metāla iepakojums. SIA „V SERVICE" nepiekrīt apgalvojumam, jo kā dzelzs un tērauda lūžņi ir klasificējams metāls ar virsmas biezumu vismaz 4 mm, bet kā redzams pēc fotogrāfijām, konkrētā metāla biezums nesasniedz šo vērtību. Turklāt metāla pieņemšanas uzņēmumā tas tiek klasificēts kā „12A: skārds". Līdz ar to SIA „V SERVICE" pielietotais koeficients 0,3 nav nepareizs. Atkārtoti izvērtējot SIA „V SERVICE" iepriekš iesniegto kalkulāciju, sūdzības iesniedzēja norāda, ka fotogrāfijās Nr. 9. un 10. redzamie konteineri vēl nav ievesti pieņemšanai atkritumu šķirošanas laukumā, un atrodas ārpus tā uz piebraucamā ceļa, tādēļ vispār nav attiecināmi uz atkritumu šķirošanas laukumā vienlaicīgi atrodošos būvgružu svara aprēķināšanu. Tāpat Valsts vides dienestam nav tiesības atkritumu šķirošanas laukumā atrodošos pieļaujamā 30 (trīsdesmit) tonnu būvgružu svarā ieskaitīt arī citos SIA „V SERVICE" celtniecības objektos atrodošos būvgružus. Pat ja pieņemtu par attiecināmiem Valsts vides dienesta piedāvātos koeficientus, tad neskaitot fotogrāfijās Nr. 9. un 10. redzamo būvgružus, pēc pārrēķina kopējais būvgružu svars sastādītu 266075 tonnas.

2) Faktiski SIA „V SERVICE" atkritumu uzskaite tiek veikta uzņēmuma birojā. Pēc Valsts vides dienesta pārstāvja pieprasījuma informācija par uzskaiti tika iesniegta ar SIA „V SERVICE" 2016.gada 11.marta vēstuli Nr.VS2016/27, 2016.gada 15.marta vēstuli Nr.VS2016/28, 2016.gada 20.aprīļa vēstuli Nr.VS2016/33, 2016.gada 11.oktobra vēstuli Nr.VS2016/73. 2016.gada 20.aprīļa vēstulē Nr.VS2016/33 SIA „V SERVICE" ir norādījusi, ka 2016.gada 11.marta vēstulē Nr.VS2016/27 ir pieļauta kļūda un iesniegts labots pārskats. Līdz ar to apgalvojums, ka SIA „V SERVICE" nav veikusi faktisko atkritumu uzskaiti, ir nepatiess.

3) 2016.gada 15.aprīļa Ministru kabineta noteikumos Nr.199 "Būvniecībā radušos atkritumu un to pārvadājumu uzskaites kārtība" 3.punktā ir noteikts, ka "Būvniecības atkritumu radītājs vai apsaimniekotājs (komersants) nodrošina būvniecības atkritumu uzskaiti īpašā žurnālā papīra formātā vai elektroniskā veidā", turpretī 5.punktā noteikts, ka "Būvniecības atkritumu pārvadājumu elektroniskai reģistrācijai un uzskaitei valsts teritorijā izmanto būvniecības atkritumu pārvadājumu uzskaites valsts informācijas sistēmu". Ņemot vērā, ka SIA „V SERVICE" izmanto 3.punktā noteikto būvniecības atkritumu uzskaiti īpašā žurnālā papīra formātā, nevis elektroniskā veidā, tad uz SIA „V SERVICE" nevar tikt attiecināmi noteikumu 5., 7., un 11.punks.

SIA „V SERVICE" apliecina, ka atkritumu šķirošana un uzglabāšana tiek veikta saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas likuma prasībām.

Pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā ar Vides aizsardzības likuma 20.panta 3.daļu SIA „V SERVICE" lūdz tiesu atcelt Valsts vides dienesta ģenerāldirektora 2016.gada 22.novembra lēmumu Nr. 31/52 Par Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes 2016.gada 10.oktobra lēmumu G/04/561-2016.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas (tagad – Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa) tiesneses 2016.gada 27.decembra lēmumu SIA "V SERVICE" sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība, kā arī nolemts izskatīt sūdzību rakstveida procesā 2017.gada 28.februārī, par ko lietas dalībniekiem paziņots likumā noteiktajā kārtībā. 2017.gada 28.februārī lieta noņemta no izskatīšanas un noteikts datums izskatīšanai rakstveida procesā – 2017.gada 14.marts.

2017.gada 26.janvārī tiesā saņemti Valsts vides dienesta paskaidrojumi, kuros norādīts, ka sūdzībā norādīts, ka 2016.gada 15.marta pārbaudes laikā Valsts vides inspektors, apsekojot pieteicējam piederošo teritoriju Beberbeķu ielā 39, Rīgā ,ir kļūdaini konstatējis, ka objektā pārsniegts 2012.gada 19.jūnija atkritumu apsaimniekošanas atļaujā Nr.RI12AA0053 atļautais atkritumu daudzums. Pieteicēja aprēķini esot citādi, un tāpēc Valsts vides inspektora konstatētais pieteicēju nepārliecina. Valsts vides dienests esot ieskaitījis atkritumu svarā arī citos pieteicēja celtniecības objektos atrodošos būvgružus.

Valsts vides dienests norāda, ka Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtajā daļā noteikts, ka valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Tas vienlaikus arī nozīmē, ka valsts vides inspektoram, veicot savus darba pienākumus - konstatējot objektā pārsniegto atkritumu daudzumu, nav intereses konstatēt nepareizus faktus. Savukārt pieteicēja ir ieinteresēta manipulēt ar atkrituma svara aprēķināšanas koeficientiem, lai izvairītos no atbildības. Valsts vides dienests norāda, ka objektā esošo atkritumu svars tika aprēķināts no objektā konstatētajiem atkritumiem ar atļauto vizuālās apskates palīdzību un izmantojot vispāratzītās svara aprēķināšanas metodes, arī Latvijas Vides aģentūras rokasgrāmatā aprakstītās (sk. Valsts vides dienesta 2016.gada 22.novembra lēmuma Nr.G01/52P [12.2] punktu).

Sūdzība noradīts, ka 2016.gada 15.marta pārbaudes laikā objektā esošie metāla atkritumi nav kvalificējami kā metāllūžņi, jo fotogrāfijās redzamās metāla virsmas biezums nepārsniedz 4 mm un tāpēc tas esot tikai metāla iepakojums ar vieglāku svaru (ar rokasgrāmatā minēto koeficientu 0,3). Turklāt kādā metāla pieņemšanas uzņēmumā tas esot ticis klasificēts kā skārds.

Valsts vides dienests norāda, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2011.gada 19.aprīļa noteikumu Nr.302 "Noteikumi par atkritumu klasifikatoru un īpašībām, kuras padara atkritumus bīstamus" pielikumu "Atkritumu klasifikators" metāla iepakojums ar klases kodu 150104 ir attiecinājums uz sadzīves iepakojumu, kas tiek atšķirots vai dalīti vākts, piemēram, skārda dzērienu bundžas, metāla stīpas. Šis kods nav attiecināms uz metāliem, kuri radušies būvniecības gaitā.

2016.gada 30.marta Valsts vides dienests vecākā inspektora ziņojuma par pārbaudes rezultātiem Nr.572-051/2016 fotopielikumā labi redzams, ka starp būvniecības metāliem ir radiators, čuguna akas vāks, armatūras u.c. dažāda biezuma metāli. Līdz ar to minētie metāla atkritumi ir uzskatāmi par metāllūžņiem un pieteicēja pieņēmums par to svaru ir kļūdains.

Pieteicējai nav liegts pārdot citam uzņēmumam metāllūžņus pēc pazemināta svara koeficienta, bet šāda vienošanās nepadara metāllūžņus par metāla iepakojumu un vēl jo vairāk nesamazina dabā to svaru.

Valsts vides dienesta 2016.gada 22.novembra lēmumā Nr. GO 1 / ir norādīts, ka atkritumu svars ir aprēķināts, izvērtējot pieteicējas iesniegtos dokumentus un Valsts vides dienesta inspektoram personiski aplūkojot atkritumus objektā, bet nevis balstoties uz fotogrāfijām. Fotogrāfijas ir tikai papildus pierādījums, kas apliecina Valsts vides dienesta inspektora konstatēto.

Sūdzībā norādīts, ka fotopielikumā fotogrāfijās Nr.9 un Nr.10 redzamie konteineri vēl nav ievesti pieņemšanai atkritumu šķirošanas laukumā, un atrodas ārpus tā uz piebraucamā ceļa, tādēļ neesot attiecināmi uz atkritumu šķirošanas laukumā vienlaicīgi atrodošos būvgružu svara aprēķināšanu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2011.gada 13.septembra noteikumi Nr.703 „Noteikumi par atkritumu apsaimniekošanas atļaujas izsniegšanas un anulēšanas kārtību, atkritumu tirgotāju un atkritumu apsaimniekošanas starpnieku reģistrācijas kārtību, kā arī par valsts nodevu un tās maksāšanas kārtību" 4.2., 4.3. un 4.4.apakšpunktu atļauja atkritumu pārkraušanai, šķirošanai un uzglabāšanai tiek izsniegta uz konkrētu adresi ar konkrētām prasībām, kādos apstākļos ir tajā jāatrodas atkritumiem. Izskatāmajā gadījumā pieteicēja saņēma atļauju atkritumu savākšanai, pārvadāšanai, pārkraušanai, šķirošanai un uzglabāšanai objektā. Vienlaikus atļaujā norādīts, ka objektā nedrīkst uzglabāt vairāk nekā 30 (trīsdesmit) tonnas atkritumu, neatkarīgi no tā, kādas uzglabāšanas prasības ir katram atkritumu veidam.

Valsts vides dienests paskaidrojumus uzsver, ka pieteicējas apgalvojums, ka daļā fotogrāfiju redzamie atkritumu konteineri neatrodas objektā, neatbilst patiesībai. Fotogrāfijās norādīti atkritumi atrodas objektā, nevis ārpus tā. Par Valsts vides dienests inspektora apgalvojuma patiesumu liecina arī fotogrāfijās redzamais. Proti:

Fotogrāfijā Nr.9 redzami konteineri un aiz tiem objekta norobežojošā sēta no vecām durvīm, aiz sētas redzams ārpus objekta esošais priežu mežs. Šaipus sētas redzams iebraukts objekta pagalms. Pagalma vizuālais noformējums ir līdzīgs ar pārējās fotogrāfijās redzamo pagalmu - tajās fotogrāfijās, kuru patiesumu pieteicēja neapšauba.

Fotogrāfijā Nr.10 redzams, ka konteiners atrodas iežogotas teritorijas iekšējā stūrī. Kreisajā pusē nožogojums sastāv no metāla žoga, bet labējā - no veco durvju sētas. Aiz žoga redzams ārpus objekta esošais blīvais priežu mežs. Turklāt kreisajā pusē netālu no konteinera redzami citi atkritumi.

Minētie fakti apliecina, ka fotogrāfijās Nr.9 un Nr.10 redzamie konteineri atrodas objekta iekšpusē, nevis ārpusē.

Papildus arī norādāms, ka tas, ka pieteicēja uzskata, ka attiecīgos atkritumus varētu uzglabāt bez atļautās pamatnes seguma ārpus objekta, liecina par viņas nepieņemamo attieksmi pret vides aizsardzības prasībām. Vēl jo vairāk uzglabāšanas prasību pārkāpšana nevar būt par attaisnojumu, lai pārkāptu 30 (trīsdesmit) tonnu ierobežojumu.

Sūdzībā norādīts, ka atkritumu uzskaite esot tikusi veikta pieteicējas birojā, nevis objektā. Daudzajās vēstulēs par uzskaiti pieteicēja esot pieļāvusi kļūdas, pēc tam tās labojusi, pēc tam vēlreiz kļūdījusies un atkal pārlabojusi uzskaites datus. Valsts vides dienesta ieskatā minētā apgalvojuma patiesums vērtējams kritiski, kas detalizētāki aprakstīts lēmumā.

Sūdzībā norādīts, ka pieteicēja esot izmantojusi būvniecības atkritumu uzskaiti īpašā papīra žurnālā, nevis elektroniskā veidā, tāpēc uz pieteicēju neattiecas prasības par elektronisko uzskaiti.

Ministru kabineta 2014.gada 15.aprīļa noteikumu Nr.199 "Būvniecībā radušos atkritumu un to pārvadājumu uzskaites kārtība" 3.punktā būvniecības atkritumu radītājam vai apsaimniekotājam dota izvēles iespēja nodrošināt būvniecības atkritumu uzskaiti īpašā žurnālā papīra formā vai elektroniskā veidā. VVD nekad nav apgalvojis, ka pieteicējai būtu bijis jāveic objektā esošo atkritumu uzskaite elektroniski, bet gan, ka tā vispār ir jāveic. Savukārt, atbilstoši šo noteikumu 5.punktam būvniecības atkritumu pārvadājumu elektroniskai reģistrācijai un uzskaitei valsts teritorijā izmanto tikai elektronisko sistēmu - BRAPUS. Tā kā pieteicēja ir arī būvniecības atkritumu pārvadātāja, tad viņai saskaņā ar šo noteikumu 7.punktu bija pienākums izmantot BRAPUS. Attiecīgi par šo prasību neievērošanu, pieteicēja tiek saukta pie administratīvās atbildības. Šo noteikumu 3. un 5.punktā nav runa par vienu un to pašu uzskaiti, bet gan katrā uzskaitē tiek uzskaitīti pavisam citi dati. Pieteicēja kļūdaini uzskata, ka šo noteikumu 3.punkts dod viņai tiesības neveikt pārvadājumu elektronisko reģistrāciju un uzskaiti.

Ņemot vērā augstāk minēto, Valsts vides dienests nepiekrīt sūdzībā izteiktajam lūgumam atcelt lēmumu un lūdz sūdzību noraidīt pilnībā un atstāt spēkā lēmumu.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā iestādes lēmuma tiesiskumu un pamatotību kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet SIA "V SERVICE" sūdzība ir noraidāma turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar LAPK 289.^{6}panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus: 1)vai ir noticis administratīvais pārkāpums, 2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, 3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, 4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību, 5) kāds administratīvais sods piemērojams personai, 6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams, 7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pilnībā pierādīts, ka pie administratīvā pārkāpuma protokolā AE Nr. 019356 norādītajiem apstākļiem, pārkāpjot atkritumu apsaimniekošanas noteikumus, SIA "V SERVICE" ir izdarījusi LAPK 75. panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Tiesa secina, ka lietā ir pietiekoši pierādījumi tam, ka SIA "V SERVICE", nav ievērojusi atkritumu apsaimniekošanas noteikumus, vienā dienā uzglabājot vairāk nekā 30 (trīsdesmit) tonnas atkritumu, neveicot atkritumu faktisko uzskaiti un, tā kā tā laika periodā no 2016.gada 17.februāra līdz 2016.gada 2.oktobrim nebija reģistrējusies BRAPUS, tādējādi izdarot administratīvos pārkāpumus, kas paredzēti LAPK 75. panta pirmajā daļā.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumu kopumā un savstarpējā sakarībā, un ar tiem konstatētos lietas apstākļus, tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes lēmuma motivācijai, un atkārtoti to nenorāda.

Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr. 16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu).

Ievērojot minēto, tiesa atsevišķi izvērtēja tikai tos argumentus, kuri tiesas ieskatā ir nozīmīgi no tiesību viedokļa un kas var ietekmēt tiesas spriedumu pēc būtības.

Tiesa atzīst, ka iestāde ir objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un pieņēmusi pamatotu lēmumu. Lietā ir izvērtēti konstatētie fakti, atzīstot, ka ir pamats saukt pie administratīvās atbildības sūdzības iesniedzēju un administratīvais pārkāpums pareizi kvalificēts pēc LAPK 75.panta pirmās daļas.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējai sods ir noteikts pamatoti un tiesiski, tāpat ir samērīgs un adekvāts izdarītajam pārkāpumam. Iestāde, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas apstākļus, pamatoti secinājusi, ka nav pierādīts, ka sūdzības iesniedzēja veikusi tādas piesārņojošas darbības, kurām nepieciešama B kategorijas atļauja, kā arī secinājusi, ka, lēmumā piemērots sods par atkritumu uzglabāšanu tam neatļautā vietā, bet minētā pārkāpuma būtība nav fiksēta protokolā, līdz ar to iestāde pamatoti samazinājusi SIA "V SERVICE" 2016.gada 10.oktobrī uzliktā naudas soda apmēru.

Līdz ar to, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa uzskata, ka tas sasniedz LAPK 22.pantā noteikto mērķi, t.i., administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar LAPK 299.pantu pārkāpējam naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad viņam izsniegts lēmums par naudas soda uzlikšanu, bet, ja šāds lēmums pārsūdzēts vai iesniegts protests par to, – vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad paziņots, ka sūdzība vai protests noraidīts.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē, būtu pieļāvusi procesuālos pārkāpumus, kas būtu par pamatu pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka iestādes lēmums ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata, bet SIA "V SERVICE" sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.,244., 288., 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13} pantu tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts vides dienesta 2016.gada 22.novembra lēmumu Nr. G01/52P un SIA "V SERVICE" sūdzību ir noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 14.03.2017.

Tiesnese I.Risberga